

KAVUŞMA

Kırk, bir sayı değildir
Ötesi idraki gerektirir
İdrak olmadan, kapılar oluşamaz
Ruh da aradığı huzura kavuşamaz.

Her kavuşma bir kat
Her merteye hakikat
Kapılar içten açılınca
Açana verir tat

Arayana, yöneliş içten gelir
Her şey, her yerden kalbe seslenir
Ruhun çağrısı, duyana derinleşir
Duymayı istemeyene kulak perdelidir.

Kapılar da görmek isteyene açılır
İlim, irfan içeriden saçılır
Yürek kör olmuşsa, göz ne yapsın?
Hep düşünür ki olanın aksine sapsın.

Her kapı bir şeriat
Her yöneliş tarikat
Görmeye niyet edene
Görünür olur hakikat

Kapılar her kulun içinde durur
İdrak edebilen ancak, o kapıya vurur

Kapıya vuranın yüreği tutuşur
Tutuşan yürek, her dilde konuşur

Kırk, bir sayı değil ilimdir
Arayanın ilmi kendindedir
Mertebeler senden
Mertebeler yüceden
İlim kendini bilenden
Daha da içerdedir.

Her kapı bir idrak
Her mertebe bir tat
Her kapı çalınışında ritim tutar kalp
Kalbin ritmi der ki; "Ben buradayım."
Burada olmanın da hazzındayım.

Mertebeler nereadaysen orda oluşur
Arayan aradığına o an nefesi ile kavuşur
Bir nefes kadar yakinken mertebeye
Aradığını ırakta arar, insan zihni dönüktür maddeye
Nefesi ile içine çeker ki kainatı
O an anlar, bulunduğu safı.

Her nefes, makamlar arası bir ilim geçişidir
Bunu ruhtan hisseden, tüm yüce çağrılarını işitir.
Bu kutsal hal, varlığın ötesine geçiştir.
Sonsuzlukla kavuşma, özün tek işidir.